UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. D. Henr. Harphii Theologi Ervditiss. Ordinis Minorvm, Ac Rervm Divinarvm Contemplatoris eximij. Theologiæ Mysticæ Libri Tres

Henricus <Herpius>

Coloniæ, 1611

De amore, deuotioneque sensibili. Cap. XXV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37362

Visual Library

quòd* hominem per deſiderium à mundana conuerſatione & occupatione abſtrahat, ne cor ſuum nimis occupetur per venialia peccata, aut maculetur affectibus eorundem, & per hoc ardor amoris ab opere ſuo impediatur, aut etiam naturalibus paſsionibus conculcetur. Et tunc peruenit conſequenter ad hoc, vt ſuper omnia diligat quietem ſolitudinis, abſtrahendo ſe ab omni ſocietate nedum per affectũ, verùm etiam cum effectu. Ratio huius eſt, quia amor iſte ſatagit ſeparare ab amante omne diſsimile amato, ita vt amans ab amato abſtrahatur in ſolitudinem quandam ab amore omnium creaturarum, (ſicut acus trahitur à magnete,) vt ſpirituali dulcedine ipſe amans repleatur. Tertius gradus eſt, & dicitur amor inceſſabilis vel infatigabilis, hoc eſt, amor, qui nõ ceſſat ſeipſum augmentare: quia ſicut ignis nullum modum ponit in ſua actione, ſed ſemper ad augmentum tendit, quamdiu materiam inuenit, in qua valeat ſe multiplicare, ita etiam ſe habet natura huius amoris. Et quia quæ diuina ſunt, ſine menſura diligibilia ſunt, ideo ſemper inuenit amor in Deum fuſus, materiam ſe extendendi, & amor Dei, eiuſque profectus modum non habet nec finẽ. Quia ergo opus iſtius amoris propriè eſt, hominem perurgere ad proficientem vitam, propterea ſemper pugnat contra acedioſam tepiditatem.

* Aliâs affectum hominis.

Amor infatigabilis.

De amore, deuotioneque ſenſibili. Cap. X XV.

NOtandum tamen eſt hîc, ſicut dicit Richardus ſuper Cantica, quòd eſt dilectio quædam affectuoſa, quæ interdum minus diligentem & minus perfectum plus afficit. Non enim tantùm quiſque diligit, quantum hanc ſentit, & quantum in illo ſtatu ſibi diligere videtur, ſed quantum in virtutibus & charitate fundatus fuerit, & in ſeruandis mandatis fidelis habetur. Dulcis in Deum affectus, quodammodo* ſenſualis eſt & fallax: & humanitatis interdum potius, quàm gratiæ; cordis, quàm ſpiritus; ſenſualitatis, quàm rationis, ita vt magis accendatur aliquando ad minus bonum, & minus ad maius, & ad aliquid quod amplius ſapit, quàm quod expedit. Hoc affectu diſcipuli errabant, & carnaliter Deum diligebant, cuius præſentia carere nolebant. Vnde etiam non diligere arguebantur, qui quod delectaret magis, quàm quod expediret, amplectebantur: *Si diligeretis me*, inquit, *gauderetis vtique, quia vado ad Patrem*. Sic etiam non rectè ſapiunt, qui tam inordinatum impulſum habent accedendi ad venerabile Sacramentum, frequentandi deuotionem, & ſimilia. Sic affectuo-

* Aliâs carnalis.

Iohan. 14.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ſe interdum carnalis aliquis & imperfectus ad Deum afficitur, non quod valde diligat, ſed quia dulcedinem gratiæ deguſtat. Quæ quantum durat, tantum iuuat: quamdiu enim durat dulcedo, durat & dilectio: ſed non agnoſcetur in bonis iſte amicus, quia interdum hanc ſenſibilem dilectionem vel dulcedinem gratiæ, magis ſentit leuis corde & inops gratiæ, quàm verus amator. Facilius enim mouetur, qui leuior corde fuerit, & expers* gratiæ delectabilius oblatam recipit. Huius enim dulcis affectus cauſa interdum eſt non gratiæ copia, ſed mentis inopia: exigua enim lætificant pauperem, ſicut eſt hauſtus vini, quo non lætificaretur ebrioſus.

*aliàs conſolationis.

Gratię diuinę quomodo nos p̄paremus.
Iob 14.

Quando igitur Deus vocat per affluentiam gratiæ, debet homo viuidus eſſe ad reſpondendum per impletionem diuinæ voluntatis. Iuxta illud Iob: *Vocabis me, & ego reſpondebo tibi*, Quia vocatio neminem perfectum facit, ſed bene obligat ad perfectionem, eum præcipuè, qui ingratus inueniri refugit: ſed reſponſio per impletionem diuinæ voluntatis iuſtificat hominem, & ad perfectionem perducit. Fit etiam aliquoties dulcis iſte affectus à maligno ſpiritu, vt ad debilitatem corporis homo perducatur, dum per ſpiritualem gulam in illa voluptate* nimis confidit, requieſcit, & indiſcreta exercitatione proſequitur, vel vt per illius occupationem ab vtiliori opere reuocetur: & item vt eius abundantia fretus perfectum ſe aliquis credat, & ad profectum minus excitetur & exercitetur virtutum: Vel etiam vt principaliter in exercitijs intentio feratur ad habendam ſenſibilem deuotionem, vel abuſiuè fruendum hac defectuoſa voluptate, & ita à iudice iuſtitiæ (qui corda omnia nouit & intentiones) æternaliter condemnetur.

Gula ſpiritualis.

*Aliàs, dū nimis ei creditur, eique dū valde delectat, inhæretur.
3. Reg. 8.

Amor verus, vbi, quærendus.

Nunc verò reſtat inquirere vbi verum amorem debeamus inuenire. Verus amor iacet occultatus in fundo virtutum, & manifeſtat ſe in omni aduerſitate. Exempli gratia: Fundamentum humilitatis eſt deſiderare contemni: & ſi habuerimus hoc deſiderium propriè vel purè propter amorem Dei, ſcilicet vt illi placeamus, accepti, & chari efficiamur, tunc amor eſt verus. Similiter fundamentum patientiæ eſt deſiderium patiēdi propter Deum omne, quod poſsibile eſt hominem ſuſtinere: ſimiliter eſt videre de fundamentis aliarum virtutum. Et tūc iſte amor ſe manifeſtat, quando homo in actuali tolerantia ſeu paſsione requiem inuenit, & hoc propter Deum, ſicut Laurentius ſuper prunas iacens, dicebat: Iſti carbones mihi refrigeriū præſtant. Ardor enim

amoris

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

amoris patiendi pro Chriſto, magnus erat in corde ipſius, & refrigerabatur per præſentem tolerãtiam in eo, quod deſiderium ſuum adeptus fuerat, hoc eſt, pati pro Deo.

De adhæſione, quieta qua Deo vnimur per ſpem. Cap. XXVI.

TErtiò conſurgimus & Deo vnimur per adhæſionem quietam, ſolidatam anchora ſpei, vt ſcilicet quis omnes tam moralis quàm ſpiritualis exercitij motus, omnemque internæ ſuauitatis (etiam diuinitus infuſæ) ſenſibilem ſaporem, velocitate intentionis & dilectionis penetrabili acumine tranſcendat, & in Deo, tanquam in motus ſui finali termino, immobiliter quieſcat. Nam quando homo ſe eleuat ſupra omnẽ creaturam, ſupra ſemetipſum, & ſupra omnia dona Dei, & ita in dilecto amore viuifico requieſcit, illic anima in Deo, & Deus in ea manet, & amoris complexu vicario requieſcũt. In his ergo præfatis tribus punctis propriè conſiſtit conſurrectio vitæ actiuæ, quia omnes morales virtutes, & virtuoſa opera, & etiam exercitia exteriora & interiora, per iſta ordinantur, purgantur, nobilitantur, & in meritò augentur. Cùm ergo peruenerit homo ad rectam intentionem, ad actuoſum impellentem amorem, & valet ſe ſupra omnia eleuare, in ſolo Deo requieſcendo, ornatus moralibus virtutibus, tunc ad veram vitam actiuam peruenit. Hæc igitur eſt prima pars de ſpirituali profectu ad laudem Dei.